

חלק א' - כללי

1. הגדרות

(תיקון התש"ע)

בחוק זה -

"אסיר" - מי שנתון במאסר, למעט עצור;

"מאסר" - מאסר בפועל, לרבות החזקת אדם במעון נעול, במוסד לעבריינים צעירים, במוסד לטיפול רפואי או במוסד פסיכיאטרי, בין בהוראה של בית משפט בסיומו של הליך פלילי ובין בהוראה של רשות של מדינה אחרת המוסמכת להחליט בענין פלילי;

"מדינה אחרת" - מדינה, או גוף אחר המפורט בתוספת, המעבירים אסיר כדי שישא את מאסרו בישראל או המקבלים אסיר מישראל כדי שישא את מאסרו במדינה או בגוף האחר, לפי הענין;
"השרים" - שר המשפטים והשר לבטחון הפנים.

2. העברת אסיר לנשיאת מאסר במדינה שבה הוא אזרח

- (א) אזרח ישראלי שהוא אסיר במדינה אחרת ניתן להעבירו לישראל, כדי שישא את מאסרו בישראל, על פי הוראות חוק זה.
(ב) אזרח של מדינה אחרת שהוא אסיר בישראל ניתן להעבירו למדינה שבה הוא אזרח, כדי שישא שם את מאסרו, על פי הוראות חוק זה.
(ג) הוראות חוק זה לא יחולו על מי שהורשע בעבירה לפי החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם, התש"י-1950, או לפי החוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, התש"י-1950.

3. אמנה או הסכם מיוחד

העברת אסיר ממדינה אחרת לישראל או מישראל למדינה אחרת, תיעשה לפי אמנה דו-צדדית או רב-צדדית שמדינת ישראל והמדינה האחרת צדדים לה, המכילה הוראות לענין זה, או לפי הסכם מיוחד בין שתי המדינות בדבר העברתו של אסיר מסוים.

4. הסכמות

- (א) העברת אסיר לפי חוק זה תיעשה רק בהסכמת האסיר, מדינת ישראל והמדינה האחרת.
(ב) האסיר יתן את הסכמתו בכתב ובשפה המובנת לו.
(ג) היה האסיר קטין, פסול-דין או לקוי בכושרו השכלי תהא העברתו בהסכמת אפוטרופוסו.
(ד) היה האסיר מאושפז במוסד לטיפול פסיכיאטרי, והוא אינו פסול-דין, תהא העברתו בהסכמתו של האסיר ועל דעתו של האחראי על הטיפול בו.
(ה) השרים מוסמכים להסכים, בשם מדינת ישראל, להעברת אסיר כאמור בסעיף קטן (א).
(ו) אסיר הנושא את עונשו בישראל בשל עבירה שיש בה משום פגיעה בבטחון המדינה, או קשירת קשר לעבור עבירה כאמור, או אסיר שנשפט לפי חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, טעונה העברתו למדינה האחרת גם הסכמת שר הבטחון.

5. הוצאות ההעברה

- (א) אסיר המועבר לישראל ישא בהוצאות הכרוכות בהעברתו לרבות בהוצאות ליווי.
- (ב) השרים רשאים לפטור אסיר מלשאת בהוצאות כאמור בסעיף קטן (א), כולן או חלקן, ולהורות כי אוצר המדינה ישא בהן, אם מצאו כי מצוקתו הכלכלית של האסיר מצדיקה זאת, או אם מצאו כי הדבר ראוי מטעמים אחרים.
- (ג) מדינת ישראל לא תישא בהוצאות הכרוכות בהעברתו של אסיר למדינה אחרת, לרבות בהוצאות ליווי.
- (ד) סברו השרים שיש למדינה ענין מיוחד בהעברתו של האסיר למדינה אחרת, רשאים הם לפטור אותו מלשאת בהוצאות, כולן או חלקן, ולהורות כי אוצר המדינה ישא בהן.

6. העברת אסיר

העברת אסיר מישראל למדינה אחרת וקבלת אסיר ממדינה אחרת והעברתו לישראל, יבוצעו על ידי שירות בתי הסוהר בתיאום עם המדינה הנוגעת בדבר; לשם כך יהיו לשירות בתי הסוהר ולסוהר כל הסמכויות הנתונות להם בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן - פקודת בתי הסוהר); לענין זה, יחולו על האסיר המועבר ההוראות החלות על אסיר בפקודת בתי הסוהר.

6א. בית משפט מוסמך

(תיקון התש"ס)

בית המשפט המוסמך לדון בבקשות לפי חוק זה הוא בית המשפט המחוזי בירושלים.

חלק ב' - העברת אסיר לישראל

7. תנאים להעברת אסיר לישראל

- (א) ניתן להעביר אסיר לנשיאת מאסרו בישראל אם סברו השרים כי נתקיימו כל אלה:
- (1) בעת שעבר את העבירה היה האסיר אזרחי ישראל;
 - (2) האסיר מתגורר דרך קבע בישראל;
 - (3) קיימות נסיבות המצדיקות את נשיאת המאסר בישראל;
 - (4) המעשה שבשלו נידון האסיר למאסר היה מהווה, אילו נעשה בישראל, עבירה פלילית;
 - (5) אין מניעה, מטעמים של שלום הציבור או בטחון הציבור, להעביר את האסיר לישראל.
- (ב) השרים רשאים לפטור אסיר מהתנאים המפורטים בסעיף קטן (א) פסקאות (1), (2) ו-(4) אם ראו טעם לכך.

8. צו בדבר העברת אסיר

העברת אסיר לישראל, לנשיאת מאסרו, תהיה על פי צו של שר המשפטים; בצו יפורטו מהות העבירות שבהן הורשע, תקופת המאסר שלה נידון, ויתרת תקופת המאסר שעל האסיר לשאת בישראל.

9. משמורת

צו כאמור בסעיף 8 ישמש אסמכתה להחזקת האסיר במשמורת עד לתחילת נשיאת מאסרו בישראל ותקופת המשמורת תבוא במנין ימי מאסרו, ובלבד, שתקופת המשמורת לא תעלה על 60 ימים או על תקופת יתרת המאסר שעליו לשאת, הכל לפי המוקדם.

10. אישור נשיאת המאסר

(תיקונים: התש"ס, התשס"ח)

(א) הועבר אסיר לישראל, לפי חוק זה, יורה בית המשפט, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה, על נשיאת המאסר או יתרת המאסר בישראל, הכל כפי שיפורט בצו.

(א1) בצו כאמור בסעיף קטן (א) רשאי בית המשפט לקצר את תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל, ולהעמידה על תקופת המאסר המרבית שנקבעה בדיני העונשין של ישראל לעבירה שבשלה הוטל העונש, ובלבד שניתן לעשות כן לפי הסכם שבין מדינת ישראל לבין המדינה שבה הוטל העונש.

(ב) בוטל מאסרו של האסיר, נחון האסיר בחנינה פרטית או כללית או קוצרה תקופת המאסר במדינה האחרת, והודעה על כך נמסרה לשר המשפטים, יודיע על כך לבית המשפט, ובית המשפט יורה על שחרור האסיר או על קיצור תקופת מאסרו, לפי הענין.

(ג) בית המשפט רשאי לקבוע כי עונש המאסר שעל האסיר לשאת לפי סעיף זה, יהיה חופף, כולו או מקצתו, לעונש מאסר אחר שהוטל עליו בישראל.

(ד) צו בית המשפט לפי סעיפים קטנים (א1) ו-(ג) ניתן לערעור כפסק דין בפלילים.

11. תוקף הצו והחלת דינים

(תיקונים: התש"ס, התשס"ח)

(א) ציווה בית המשפט כאמור בסעיף 10, יחולו הוראות כל דין החלות על נשיאת מאסר או על שחרור ממאסר, על מאסר לפי חוק זה.

(ב) לענין התקופות האמורות בסעיף 49 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), בסעיף 28 ובסימן ט1 לפרק ב' לפקודת בתי הסוהר, יראו את תקופת המאסר ככוללת גם את תקופת המאסר שנשא האסיר מחוץ לישראל.

12. השתק טענות

הובא אסיר לישראל לפי חוק זה, לנשיאת עונש מאסר שהוטל עליו במדינה אחרת, לא תישמע טענה השוללת את כשרותו או את תוקפו של פסק הדין שלפיו הוטל עונש המאסר, או טענה שהאסיר חוזר בו מהסכמתו להעברה שניתנה לפי הוראות סעיף 4.

חלק ג' - העברת אסיר למדינה אחרת

13. העברת אסיר שנידון בישראל למדינה אחרת

(א) התנאים האמורים בסעיף 7 יחולו, בשינויים המחויבים, גם על העברת אסיר שנידון בישראל המועבר למדינה אחרת לפי חוק זה.

(ב) העברה כאמור תהיה על פי צו של שר המשפטים ויפורטו בו מהות העבירות שבהן הורשע, תקופת המאסר שלה נידון ויתרת תקופת המאסר שעליו לשאת במדינה האחרת.

(ג) אין בצו לפי סעיף קטן (א) כדי לפגוע בתוקפה של כל הוראה חוקית אחרת להחזקתו של האסיר במשמורת או למניעת יציאתו מישראל.

(ד) העברת אסיר על פי צו כאמור בסעיף קטן (א) תהיה כאשר האסיר נתון במשמורת.

14. הודעה בדבר שינוי עונש המאסר

בוטל בישראל מאסרו של האסיר או קוצרה תקופת המאסר שנידון לה בישראל, יודיע שר המשפטים על כך למדינה האחרת.

חלק ג'1 - נשיאת עונש מאסר בישראל על פי פסק חוץ

(תיקון התש"ס)

לענין חלק זה -

"הנידון" - מי שנידון לעונש מאסר בפסק חוץ;

"פסק חוץ" - פסק דין חלוט שניתן בהליך פלילי מחוץ לישראל, כאמור בסעיף 10 לחוק העונשין, ואין נפקא מינה אם ניתן לערער על פסק הדין או לשנותו בדרך אחרת.

14ב. בקשת היועץ המשפטי לממשלה

(תיקון התש"ס)

(א) בקשת היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט לפי סעיף 10 לחוק העונשין בדבר ביצוע בישראל של עונש שהוטל בפסק חוץ תכלול את אלה:

(1) העתק מאושר של פסק החוץ;

(2) אישור בכתב מהרשות המוסמכת במדינה שבה ניתן פסק החוץ, בדבר היות העונש בר ביצוע מידי

ובדבר תקופת העונש שיש לבצע בישראל.

(ב) לענין זה, "הרשות המוסמכת" - הרשות שנקבעה באותה מדינה כרשות מוסמכת לענין הגשת בקשות בקשר לביצוע פסק דין במדינה אחרת ושהודעה על כך נמסרה לשר המשפטים.

14ג. מעצר בטרם הגשת בקשה

(תיקון התש"ס)

(א) מצא היועץ המשפטי לממשלה, או מי שהוסמך על ידו לענין זה, כי נתקיימו, לכאורה, התנאים להגשת בקשה לפי סעיף 14ב, רשאי הוא בטרם הגשת הבקשה, לבקש מבית המשפט להורות על מעצרו של הנידון, אם סבר כי המעצר דרוש כדי להבטיח את ביצוע העונש.

(ב) ראה בית המשפט כי קיים יסוד להניח כי ניתן יהיה להורות על ביצוע עונש מאסר בישראל לפי סעיף 10 לחוק העונשין, רשאי הוא לצוות על מעצרו של הנידון, ורשאי הוא לעשות כן אף שלא בנוכחותו; בית המשפט רשאי, בהתחשב בהתחייבויותיה הבין-לאומיות של מדינת ישראל, לשחרר את העצור בערובה בתנאים שיבטיחו את ביצוע העונש בישראל.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א), סבר היועץ המשפטי לממשלה שיש צורך לעצור את הנידון בלי דיחוי ושאין שהות לפנות לבית המשפט, רשאי הוא לצוות בכתב על מעצרו; היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן זה לפרקליט המדינה או לפרקליט מחוז.

(ד) מי שנעצר לפי צו מעצר שניתן שלא בנוכחותו, או לפי צו מעצר כאמור בסעיף קטן (ג), יובא בפני שופט בתוך 24 שעות משעת מעצרו, והוראות סעיף קטן (ב) יחולו, בשינויים המחויבים.

(ה) תוקפו של צו מעצר שניתן על ידי בית משפט בנוכחות הנידון לא יעלה על 15 ימים משעת המעצר, ורשאי בית המשפט להתיר, ולחזור ולהתיר את ההחזקה במעצר לתקופות נוספות שלא יעלו על 15 ימים, ובלבד שתקופות המעצר הכוללות לפי סעיף קטן זה לא יעלו על 30 ימים.

(ו) על אף האמור בסעיף קטן (ה), נתקיימו נסיבות מיוחדות המונעות הגשת בקשה לפי סעיף 14ב, רשאי בית משפט, על פי בקשה באישור היועץ המשפטי לממשלה, להאריך את המעצר גם מעבר לתקופה האמורה, ובלבד שתקופות המעצר הכוללות לפי סעיף קטן זה לא יעלו על 60 ימים.

14ד. מעצר אחרי הגשת בקשה

(תיקון התש"ס)

(א) הוגשה בקשה לביצוע עונש מאסר כאמור בסעיף 14ב, וראה בית המשפט שנתקיימו לכאורה התנאים האמורים בסעיף 10 לחוק העונשין וכי הדבר דרוש להבטחת ביצוע העונש, רשאי הוא לצוות על מעצרו של הנידון; בית המשפט רשאי לעשות כן אף שלא בנוכחות הנידון.

(ב) ציווה בית המשפט על מעצרו של אדם לפי סעיף זה שלא בנוכחותו, יובא האדם בפני בית המשפט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות משעת מעצרו.

(ג) תוקפו של צו מעצר לפי סעיף זה יהיה עד מתן ההחלטה בבקשת היועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 14ב, ובלבד שתקופת המעצר הכוללת לפי סעיף זה ולפי סעיף 14ג לא תעלה על תשעה חודשים.

14ה. החלת דינים

(תיקון התש"ס)

(א) הוראות סימן ו' לפרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וסעיף 54 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, יחולו, בשינויים המחויבים, על מעצר ועל שחרור בערובה לפי חלק זה.

14ו. סמכות בית המשפט

(תיקון התש"ס)

שופט של בית משפט שלום מוסמך לדון בבקשת מעצר לפי סעיף 14ג.

14ז. צו לנשיאת עונש מאסר בישראל

(תיקון התש"ס)

(א) ראה בית המשפט שנתקיימו התנאים הקבועים בסעיף 10 לחוק העונשין, רשאי הוא להורות בצו ((להלן - צו לנשיאת עונש מאסר בישראל)), שהנידון יישא בישראל את המאסר שהוטל עליו בפסק החוץ.

(ב) בית המשפט יקבע בצו לנשיאת עונש המאסר בישראל את כל אלה:

(1) פרטים מזהים של פסק החוץ, לרבות התאריך שבו ניתן והפרטים האישיים של הנידון;

(2) מהות העבירות שבהן הורשע הנידון;

(3) העונש שהוטל על הנידון בפסק החוץ;

(4) תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל.

(ג) הוראות סעיף 11 יחולו על נשיאת מאסר לפי חלק זה, בשינויים המחויבים.

14ח. חישוב תקופת המאסר בישראל וסדר נשיאת המאסר

(תיקון התש"ס)

(א) בית המשפט יקבע את תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל לפי אחד מאלה:

(1) אם הוטל על הנידון בפסק החוץ מאסר שאינו חמור מהעונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני ישראל, ינוכו מתקופת המאסר שנקבעה בפסק החוץ שני אלה:

(א) תקופת המאסר שנשא הנידון מחוץ לישראל על פי פסק החוץ ותקופת המעצר שבה היה נתון בשלה

מחוץ לישראל, כאמור בסעיף 11 לחוק העונשין;

(ב) תקופת המעצר שבה היה הנידון נתון בישראל לפי חלק זה;

(2) אם הוטל על הנידון בפסק החוץ עונש מאסר חמור מהעונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני העונשין של ישראל, תהיה תקופת המאסר שעל הנידון לשאת בישראל תקופת המאסר המרבית שנקבעה בדיני העונשין של ישראל, בניכוי התקופות האמורות בפסקה (1).

(ב) הוראות סעיף 10(ג) יחולו, בשינויים המחויבים, על נשיאת מאסר לפי חלק זה.

(ג) לענין סעיף זה, "העונש המרבי שניתן להטיל בשל אותה עבירה לפי דיני ישראל" - העונש המרבי שנקבע לעבירה בין במועד עשייתה ובין ביום החלטת בית המשפט לפי סעיף זה, לפי העונש הקל יותר.

14. ט. סייגים לביצוע עונש מאסר בישראל

(תיקון התש"ס)

(א) בית המשפט לא יורה על ביצוע בישראל של עונש שהוטל בפסק חוץ אם ראה כי:

(1) הנידון הועמד לדין בישראל על המעשה אשר בשלו מתבקש ביצוע העונש, והוא נמצא זכאי או שהורשע ונשא את עונשו;

(2) העונש התיישן לפי דיני ישראל;

(3) ביצוע העונש נוגד את תקנת הציבור בישראל.

(ב) לא יימנע בית המשפט מלהורות על ביצוע העונש בישראל בשל כך בלבד שלא עמדו לנידון מלוא הזכויות הנתונות לנאשם בישראל, ובלבד שהתקיים בענינו הליך משפטי הוגן.

14. ביטול המאסר או הפחתתו

(תיקון התש"ס)

בוטל מאסרו של הנידון, נחון הנידון בחנינה פרטית או כללית, או קוצרה תקופת מאסרו במדינה שבה ניתן פסק החוץ, יפנה היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט בבקשה לתיקון הצו לנשיאת עונש מאסר בישראל, ובית המשפט יתקן את הצו בהתאם לשינוי שחל בתקופת המאסר.

14.א. הוכחת תעודה ציבורית שנעשתה מחוץ לישראל

(תיקון התש"ס)

(א) תעודה ציבורית שנעשתה מחוץ לישראל והמוגשת בהליך לפי חלק זה מותר להוכיחה בבית המשפט בכל אחד מאלה:

(1) אישור של נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל על מקורותיה, נכונות העתקתה או צילומה;

(2) אישור בהתאם לתקנות לביצוע אמנת האג (ביטול אימות מסמכי חוץ ציבוריים), התשל"ז-1977, לפי סעיף 13 לחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998;

(3) אישור או אימות לפי דרישות אמנה בדבר עזרה משפטית בין מדינות בענינים פליליים או אמנה להסגרת אדם, או אמנה אחרת המתייחסת לנושאים אלה, ואשר מדינת ישראל צד לה.

(ב) לענין סעיף זה, "תעודה ציבורית", "נציג דיפלומטי" ו"נציג קונסולרי" - כהגדרתם בפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

14.ב. העברת נידון למדינה שבה הוטל העונש

(תיקון התש"ס)

(א) מי שפתחו נגדו הליכים לפי חלק זה, רשאי להגיש בקשה בכתב לבית המשפט לשאת את עונשו במדינה שבה ניתן פסק החוץ; העתק של בקשה כאמור יועבר ליועץ המשפטי לממשלה, שימסור הודעה על הבקשה לאותה מדינה.

- (ב) הוגשה בקשה כאמור, רשאי בית המשפט, לאחר שראה שנעשו סידורים לשם העברת האסיר למדינה שבה הוטל העונש, לצוות על העברתו של המבקש, אלא אם כן מתקיימים נגדו בישראל הליכי חקירה, או שתלוי ועומד נגדו בישראל הליך פלילי, או שהאדם נושא גם עונש מאסר שהוטל בישראל.
- (ג) בטרם יחליט בית המשפט בבקשה לפי סעיף קטן (א) ייתן הזדמנות ליועץ המשפטי לממשלה, או לבא כוחו, לטעון או טענותיו.
- (ד) בצו להעברת אסיר לפי סעיף זה יפרט בית המשפט את תקופת המאסר שהאסיר נשא בישראל, לרבות תקופת המעצר שבה הוא היה עצור, אם היתה תקופה כאמור.
- (ה) העברת אדם לפי סעיף זה תיעשה כשהוא נתון במשמורת.
- (ו) הוראות סעיף 5 יחולו על העברת אדם לפי סעיף זה.

חלק ד' - אסירים במעבר

15. העברת אסיר דרך ישראל

- (א) ביקשה מדינה זרה, על פי אמנה או הסכם מיוחד כאמור בסעיף 3, שאסיר המועבר לצורך נשיאת עונשו באותה מדינה או במדינה אחרת יועבר לצורך כך דרך ישראל - רשאי שר הפנים להסכים, בשם מדינת ישראל, שהאסיר או מלוויו יהיו במעבר בישראל.
- (ב) שר הפנים רשאי לסרב לבקשה כאמור בסעיף קטן (א), אם מילוי הבקשה עלול לפגוע בריבונותה של מדינת ישראל, בבטחונה, בתקנת הציבור או בענין חיוני אחר של המדינה.

16. החזקת אסיר במעבר

- (א) אישור בדבר מעבר אסיר בישראל כאמור בסעיף קטן 15(א), יהיה על פי אשרת מעבר שיתן שר הפנים.
- (ב) בתקופת המעבר יוחזק האסיר במשמורת במקום שיוורה נציב שירות בתי הסוהר; אשרת מעבר כאמור בסעיף קטן (א) תהווה אסמכתה חוקית להחזקתו במשמורת כאמור.
- (ג) הוראות [חוק ההסגרה](#), התשי"ד-1954, לא יחולו על אסיר במעבר.

חלק ה' - הוראות שונות

16א. שינוי התוספת

(תיקון התש"ע)

שר המשפטים רשאי, בהסכמת שר החוץ ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לשנות את התוספת.

17. ביצוע ותקנות

השרים ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

תוספת

1. האזור המינהלי המיוחד הונג קונג -

. hong kong special administrative region

אביגדור

קהלני

שר

המשפטים

השר

לבטחון

הפנים

עזר ויצמן

דן תיכון

בנימין נתניהו

נשיא

המדינה

יושב ראש

הכנסת

ראש

הממשלה

[1]. [ס"ח 1603](#), התשנ"ז (12.11.1996), עמ' 6. [הצ"ח 2543](#), התשנ"ו, עמ' 794.

תיקונים: [ס"ח 1720](#), התש"ס (21.12.1999), עמ' 36. [הצ"ח 2699](#), התשנ"ח, עמ' 288 (כולל שינוי שם החוק. השם

הקודם היה: [חוק העברת אסירים לארצותיהם](#), התשנ"ז-1996);

[ס"ח 2112](#), התשס"ח (15.10.2007), עמ' 3. [הצ"ח - כנסת 168](#), התשס"ז, עמ' 266;

[ס"ח 2254](#), התש"ע (28.7.2010), עמ' 633. [הצ"ח - ממשלה 470](#), התש"ע, עמ' 128.

//